Zítra nepospíchej - Rottrová, Marie

Kam čas stále spěchá,
ptám se vás,
chvíli neponechá
jen snům napospas.

Já chci častokrát
říct: Zůstaň stát,
počkej chvíli jen,
jeden den,
máš-li mě rád.

Kam čas tolik pádí,
dál se ptám,
cíl svůj neprozradí,
míří ke hvězdám.

Tam kdesi ztrácí
prý svoji moc,
tam ve snu létám
každou noc.

Tak zítra nepospíchej nikam,
nepospíchej nikam,
nepospíchej nikam víc.

Nepospíchej nikam,
půjdem spolu lukám,
koťatům a slukám
vstříc.

Ať si třeba sněží,
na tom nezáleží,
vždyť nedělí není víc.

Tak zítra nepospíchej nikam,
nepospíchej nikam,
nepospíchej nikam víc.

Nepospíchej nikam,
půjdem spolu lukám,
koťatům a slukám
vstříc.

Ať si třeba sněží,
na tom nezáleží,
vždyť nedělí není víc.

Kam čas jenom míří,
dál a dál,
jak podzimní chmýří
vítr rozevlál.

Já od včerejška
říkám si jen,
ať nepromeškáš žádný den.

Tak zítra nepospíchej nikam,
nepospíchej nikam,
nepospíchej nikam víc.

Nepospíchej nikam,
půjdem spolu lukám,
koťatům a slukám
vstříc.

Ať si třeba sněží,
na tom nezáleží,
vždyť nedělí není víc.

Tak zítra nepospíchej nikam,
nepospíchej nikam,
nepospíchej nikam víc.

Nepospíchej nikam,
půjdem spolu lukám,
koťatům a slukám
vstříc.

Ať si třeba sněží,
na tom nezáleží,
vždyť nedělí není víc.